

Nazilə Gültac

“Yaşıl pıçltı”

www.kitabxana.net

Milli Virtual Kitabxananın Təqdimatında

Nazilə Gültac

“Yaşıl pıçltı”

İstedadlı şairənin yeni poetik kitabı...

YYSQ - Milli Virtual Kitabxananın
e-nəşri N 13 (2012)

Bakı - 2012

www.kitabxana.net - Milli Virtual Kitabxana

www.kitabxana.net

Milli Virtual Kitabxananın Təqdimatında

Nazilə Gültac

“Yaşıl pıçılı”

İstedadlı şairənin yeni poetik kitabı...

YYSQ - Milli Virtual Kitabxananın
e-nəşri N 13 (2012)

Virtual Redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı:

Aydın Xan (Əbilov) - yazar-kulturoloq
YYSQ - Milli Virtual Kitabxana

Bakı – 2012

NAZİLƏ GÜLTAC

YAŞIL PIÇILTI

Bakı -- 2010

Nazilə Gültac. “Yaşıl piçilti”

Redaktor: Səxavət Talıblı

Nazilə Gültac. “Yaşıl pıçıltı”, Bakı, “Adiloğlu” nəşriyyatı,
2010.

Gül- çiçəklərdən, yarpaqlardan, buludlardan, dağlardan,
sulardan doğulub şeirlərim.

Tanrının yaratdığı bu gözəllikləri seyr etmək
istəyirsənsə, mənim könül dünyamı səyahət et yetər.

BAHARI GÖZLƏYİRƏM

VƏTƏN DAŞI

İşıldaböcək güllələr
ocağına yağdı.
Üstünə qan
çiləndi.
Bəyaz telliyə
şirdaş,
gizli sevdasına
çıraq daşıydın .
Tariximin yaşdı,
əli qanlı
zəmanənin
üzü qaradır
yanında.
Düşmən ocağında
donan,
çatlayan,
kül içində
yanan daşım.
Vətən qalasına
hөрüləcək
hөrgü daşım.
Ocaq daşım - Vətən daşım.

BU YOLLARIN UZUNU

Bu yolların uzununu-
Qarabağa gedən yol.
Bu yolların uzununu
Bərabərdir eninə.

Bu yolların uzununu-
Sonsuz arzu karvanı,
Yollar arandan dağa
Yönü Qarabağadı.

Bu yolların uzununu
İtib çiçək düzümü.
İzlər silinib gedib,
Daş göynədir dizimi.

Bu yolların uzununu,
Keçir Cıdır düzündən.
Taxmışam ürəyimə
Yolların üzüyünü.

BAHARI GÖZLƏYİRƏM

Igidləri çox olubdur
bu yurdun.
Düşmənləri çoxalıbdır
bu yurdun.
Igid söykənir dağa.
Dağlar yağı məskəni.
Dərələr çəkə bilməz,
uca dağlar çəkəni.
Qaratikan kolları
Qara keşiş yolumda.
Xarı bübülü dərməyə,
dərrib telə hörməyə,
bir igid istəyirəm.
Eheyy, dağlarım!
Baharı gözləyirəm!

VƏTƏN

Parçalanıb, ələnmişən.
Oğulları didərgin -sən,
Dilim- dilim bölünmüşən,
Vətən.

Xarı gülü bəndə düşən,
Bülbülləri dərdə düşən,
Yolları kəməndə düşən,
Vətən.

VƏTƏN XƏRİTƏSİ

Qızım çəkdi
Vətən xəritəsini.
Azərbaycan sözünü
Yerləşdirə bilmədi,
xəritənin üstünə.
“Azər “ yazdı,
“ Bay” yazdı,
Dedi ki,
” Can “sözünə
yer azdı.
Məndən
yardım istədi.
Baxdım xeyli
ana yurdun
paralanmış köksünə.
Dağ çəkilən səddinə.
Dəmirqapı Dərbəndin
qapısını döymədim.
“C”-ni cənuba yazdım,
Dedim canımız orda.
Qızım çoxumuz orda.
“A” qondu Borçalıya,
And yerimizdi dedim.
“N”-ni qərbinə yazdım.
İrəvana xal saldım.
Orda nidamız qalıb.
Orda naləmiz yanıb.
Qızım indi bax , dedim.
Böyük Vətənimizin
Bəxtsiz xəritəsinə

KƏRKÜK OĞLU

*Kərkükdəki qanlı olaylar da ağılatdı mənə
Qarabağ dərdi kimi.*

Biz Kərkükdən, Kərkük bizdən iraqdı.
Qanlı həyat özü boyda bir ahdı...
Ağlar gündədir Kərkük,
Cocuqları boynu bükük.
Türk dünyası qəzəbindən alovlanır.
Aman yarəb!Başdan başa İraq yanır.
Neçə-neçə soydaşımız
qanlarıyla yuyulubdur.
Niyə bizim haqq səsimiz
Bax, bu qədər boğulubdur?
Heyrət ey büt!-deyən babam:-
Ölüm ilə pəncələşir neçə adam.
Lənət olsun!Bu nə dava,bu nə edam!?
Ekrandakı bir verilişdən
salam dedi , Kərkük oğlu.
Meyit dolu sağı, solu.
Səsində bir ağrı vardı.
Gözlərində cihad vardı,çağrı vardı.
Yanğı dolu,kədər dolu
nalələrə qanım donur.
Harayını eşidən yox,
Kərkük oğlu,
inamlı ol, inamlı dur!
Ən sonunda inam udur.

HƏYAT NƏĞMƏSİ

Ömür - sınıb dağılmış
val qırıqları.
Bir yanda”do”
Bir yanda”sol”.
Hər parçası
Bir şərqi söylər.
Birində uzaqların hıçqırtısı,
Birində ilk sevginin nidası.
Çılğın iniltilər - qor dənələri,
Qəlbimə çırpılmaqda.
“Do” dan başlayan həyatım
“Si” notunda çırpınmaqda
Torpağında haqq davası,
geyilməmiş döyüş paltarım-
nəqəratım.
Həyat - sınıb dağılmış
val qırıqları.
Bir şərqi söylə,
Do, re, mi, fa, sol.

TÜSTÜ

Ay ocaqdan qalxan tüstü,
Ocağına qalxan tüstü,
Süzmə” Kərəm” havasına.
Odu ocaqdan ayırma.
Ayrılıq tanışdır mənə.
Sönmüş ocaq kül dağıdır.
Kösövlər məni dağılayır.
Köz bağlamır, vətən dərdi.
Ay ocaqdan qalxan tüstü,
Göy üzünə qonan tüstü,
Sən allah, üstümə gəlmə.
Öz tüstüm özümə bəsd.

PAYIZ

Əsən küləyinlə öyünmə, payız,
Taleyin rüzgarı ondan dəlidir.
Yağan yağışınla öyünmə, payız,
Axan göz yaşlarım yağmur selidir.

Gülləri solduran soyuqluğunun
O soyuq baxışdan hec fərqi yoxdur.
Başım üstdən keçən tutqun buludun
Qübarlı könlümdən xəbəri yoxdur.

Sən öz gəlişinə güvənmə, payız,
Onsuz da sərt keçib ömrümün yazı.
Çaxan şimşəyinə sevinmə, payız,
Hopub gözlərimə dünya işığı.

BU GÜN

Dəli külək xışmalayır,
Küçələri hey daşlayır,
Gah bu yana, gah o yana.
Bu gün mən külək kimiyəm..

Şeh düzülən ləçəyində
kəpənəklər güzgülənir.
Bir işığa,
bir şəfqətə təşnədir.
Bu gün mən güllər kimiyəm

Yarpaqlar sulara çətir,
Kölgəsi suda gizlənir,
Axır gündoğana gedir,
Bu gün mən sular kimiyəm.

Dərələrə zülm eyləyib
duman dağlarda toxtayır.
Üşüməsin deyə, dağlar,
düymə-düymə yağışlar .
dumanın yaxasını bağlayır.
Bu gün mən duman kimiyəm.
Bu gün mən ümman kimiyəm.

UÇUŞ

Gerçəklər dolanır göylərdə.
Ruhuyla, varlığıyla.
Diz çökmüşəm,
bir ürəyin önündə.
Sevgi duası pıçıldayıram.
Səsin mənim deyil,
bağlı qapının o üzündə.
Qapının bu üzü yoxmuş,
o üzü yıxılmış.
Dərya gözlərimdə
rənglər yuyulmuş.
Durnalar uçub gedir,
söyüdlər saralmamış.
Qışı görməsin deyə.
Bütün gerçəklər önümdə,
öz rəngində.....

ŞƏHİDLƏR XİYABANI

Bura ruhlar məmləkəti,
Sehrlidir, müqəddəsdir.
Burda daş da çiçək açır.
Qərənfilin üzündədir,
Səhər-axşam o qanlı şəh.
Şəkillərin üzünə meh
Sığal çəkir, əzizləyir..
Günəş öncə ora baxır.
Ay gecələr lay-lay deyir.
Yer də, göy də birlikdədir
Burda yatan mələklərdir.
Burda yatan şəhidlərdir.

MƏNİM DƏNİZLİ ŞƏHƏRİM

Səninlə çox şeyi
paylaşmışıq.
Acılı, şirinli günləri
yaşamışığı.
Yuxusuz gecələrimin
nağılı.
Tələtömlü ürəyimin
sığıalı.
İlahi eşqimin
ilk sözlərini
Qumlu sahilinə
yazmışam.
Dərdimi, möhnətimi
səninlə ovutmuşam.
Ağlayanda göz yaşımı
duzlu suyunla
yuyuram.
Gözlərimi ümidli
sabahınla
açıram.
Arzularımın limanı-
Mənim dənizli şəhərim.

TƏMİZLİK

Qış döysə də qapını
Yollar üzü yazadır.
Gör ürək nə söyləyir,
Çoxdan gözü yoldadır.
Göy üzü bozarsa da,
Dan üfüqdə qızarır.
Gözlərim hey boylanır.
Könlüm uzaqlardadır.
Alıb qoynuna məni.
Çiçək ətirli dəniz.
Bu dünya başdan başa
Yaz nəfəsiylə təmiz.

QAR

Ovuc- ovuc ələnir.
Nazla astaca enir.
Sükutun dinən dili,
Ağ rəngin kölgəsidir.

Toxunur yanaqlara,
İz qoyur dodaqlara
Qışın bəyaz çiçəyi,
Bir müjdədir bahara.

Ağ duvağa bürüyür,
Gəlin olur ağaclar.
Küləklə rəqs eyləyir.
Rəqqasədənək yağan qar.

HƏLƏ Kİ

Günlərim
sakitcə
sarılıb,
təkəbbürlə
tökülür
ömrümə.
Hələ ki,
mən də
təkəbbürlə
keçirəm,
“ xəzəllərin”
üstündən.
Ürəyimin
qanadlarını
açıb,
Bahara
can
atıram.....

ÖMÜR NAĞILI

ŞEİR YAZANDA

Tufanlara qoşuluram,
Fırtınayla savaşıram,
Dəli Kürə qarışıram,
Şeir yazanda

Dağ qoynunda bitən daşam,
Daşlı bulaga sirdaşam,
Göy üzünə axan yaşam,
Şeir yazanda.

Kol dibində bənövşəyəm,
Zər qanadda bir bəzəyəm,
Təbiətə bənzəyirəm,
Şeir yazanda.

GERİYƏ BAX,KÖNÜL

Geridə-
Heyrətlə açılmış
Bir cüt baxış.
Nurlu yağış.
Orada daha-
Bir iki xoş anlar.
Şirin – nabat xatirələr.
Sevgi qanadında
uçduğun illər....
Var daha nələr, nələr
Geriyə bax, könül.
Bu gününü yaşamaq üçün.

FƏDAKARLIQ

Çaylar dənizlərə verir ömrünü.
Buludlar sonunda yağışa dönür.
Qönçələr meyvə üçün
ləçəklərindən keçir.
Quşlar yaşasın deyə,
təbiət usanmadan
böcəklərindən keçir.
Hərənin bir cür bitir,
yaşadığı bu ömür.
Biz torpağa lazımıq,
bir ovuc torpaq üçün

ÖMÜR

İnsan yaşayanda
göylərin olur.
Olumu göz ilə qaş arasında,
Bir ömür yaşayırıq,
Ölümü göz ilə yaş arasında.
Ömrün bu başından
O başına yol yaxın,
O başından bu başına
yol uzaq.
İnsan öləndə torpağın olur.
Göy üzünə onun ahı,
Bir də məhəbbəti çatır.
Bir ömür yaşayırıq.
Sonunda bağlı qapı.
Onu ancaq ölüm açar.
Ömür- ölümə açar.

İNANDIM AYRILIĞA

Boylananda sola , sağa.
Başı qarlı “Qarı”dağa.
Baxanda sarı yarpağa,
İnandım ayrılığa.

Yanağımdan yaş sürüşdü.
Gül üzündə şeh üşüdü.
Göydən durna teli düşdü.
Inandım ayrılığa.

DİVAR

Dörd divar arasında
kiçilir göy üzü də.
həsrət də,
qara bulud kimi
dolanır göy üzündə.
İşıq da can verir,
dörd divar arasında.
Qapı üçün bir divarı
yırmaq yetər.
Uçulan divardan
görünür həyat.

DÜNYA HƏLƏ XIRDADI

Düğularım ürəyimə avardı.
Ayrılıq var , arzulara divardı.
İlk sevginin nağılında div vardı.
Sevən könül, sənin yarın hardadı?

Bu yazılan taleyimdi, qədərdi.
Hər sevincin bir üzü də kədərdi.
Qismətimlə cəngə girmək hədərdi.
Taleyimin gülər günü yardıdı.

Başım üstədən ay – ulduza baxacaq,
Eşq bulağım gecə- gündüz axacaq,
Axır bir gün gəlib mənə sıgacaq,
Sevgim böyük, dünya özü xırdadadı

QAYIDIŞ

Qanadlanır,
Öz- özündə çimir,
sərinlənir.
Fəvvarədən çilənir,
Havada çiliklənir.
Su yenidən suya qarışır.
Billurlaşır, saflaşır.
Baxdıqca suya,
suya dönürəm mən də.
Ovcumda bir damla su.....

TABLolar

*Səxavət Taliblənin “Tablo” şerini oxuyarkən
aldığım təəssüratdan .*

Göy üzü Tanrının kətan parçası.
Göy üzü Tanrının bir möcüzəsi.
Süzə- süzə gəzən qara buludlar.
Ağca buludları küncə sıxaraq,
Günəşin önünə keçmək istəyir.

Qürub çağdır.....
Bir az aşağıda parlayır günəş.
Qızılı telləri - nur fəvvarəsi.
Tanrıya tərəfdi üzü günəşin.
Şəfəqləri - nur şəlaləsi.
Torpağın qəlbinə axıb tökülür.

Möhtəşəm bir tablo gözüm önündə.
Qəlbimə yığdığım bu gördüklərim ,
Məni də göylərə çəkib aparır.

Qırçın ləpələri
dənizin ətəyində
külək darayır.
Qızılı qumlar
sahilin ətəyində
rəqs eyləyir küləklə.
Qağayı dimdiyində
bir körpə balıq.
aman istəyir.

Gümüş telli çinar,
Köksündə bıçaq yaraşı.
Kölgəsində görüşən iki ürək

Oturacaq üstündə
intizarda qalan
gül..
Oturacağın və gülün
üzünə çırpılan yağış.

“ Bunlar bir tablo,
Bunlar bir əsər. “

XOŞBƏXTLİYİN YOLU

Yanına gəlmişdim.
Sənsə yuxudaydın/
Xoşbəxtlik mənimpləydi.
Sənin şirin yuxunu
qəlbimlə sıgalladım.
Ayıldım,
küləklərin səsinə,
pərdələr yellənirdi.
uçurmuşdu yuxumu.
Əsən qəlb küləkləri
xoşbəxtlik gətirərmiş
qapını döymədən.

MƏN ASILDIM ÜRƏYİMDƏN

Yazı yazan ,
nə yazmışsan belə sən?
Hər yazılan
yazılırmı görəsən?
Bəxtimiz alnımıza,
sevgimiz sinəmizə
yazılıb.
Ürəyimə yazılan
alnıma yazılmadı.
Başımızı qoruyub,
sinəmizi veririk,
taleyin gülləsinə.
Yazı yazan,
nədən yazdın belə sən?
Eşq dərgahı ürək imiş.
Mən asıldım ürəyimdən.

BİR GECƏNİN OVQATI

Gecə yarıdan keçir,
Ay da gözümdə itir.
Dəniz özünü döyməkdə,
Gecə özünü öyməkdə.
Küçə lampası
zillənib üzümə.
Yoldan bir maşın keçir,
Yollar kiçilir gözümdə.
Hər gəlişin əvvəlində
Bir döyüntü, addım səsi,
bir səda.
Yuxum gəlmir hələ də.
Yetim qalan gecəmdə,
Fikrim tanrı yanında.

YAZIQ OLDU

Ürəyim qanayır qüssədən,
Ömrümün xoş anları
heçmi oldu görən?
Nələr yağdı ürəyimə,
sevda dolu gəncliyimə,
gözəl hisslərimə?
Səllər-sular apardımı?
Nə keçmişim ürəkaçan,
nə bu günüm.
Bəxtim bəyaz yelkənlərə
qoşulub getdi, haçan?
Yazıq oldu ürəyimə.

İLLƏR KEÇƏCƏK

İllər keçəcək,
yaşımız ötəcək,
oğlumuz evlənəcək,
qızımız gəlin köçəcək.
Xeyirimizdə, şərimizdə,
şəhərimizin küçəsində,
küçəmizin döngəsində.
Salamlasaçağıq.
Hərdən baxışımız toqquşacaq,
ürəyimiz qopacaq.
Əllərimiz guya təsadüfən
bir-birinə toxunacaq.
Ruhumuz oynayacaq.
Eh! Hər şeydən danışacağıq.
Təkcə sevgidən savayı.

ARZU

Çox istərdim yol gedəm.
Mənzərələr bir - bir
fikirlərə qoşulub gedə.
Düşüncələr geridə qala,
xəyal məni çəkib apara.
Gözlər məndən oğurlana,
yol boyu sıralanan
ağacları saya- saya .
Qəfil yağış yağa.
Ürəyim düşüb qala,
bir ağacın kölgəsində.,

AĞ BULUD

Ağ bulud,ağca bulud.
Sanki gecə dənizdə
islanıb duzlanmışdı.
Asılmışdı səmadan,
günəş qurutsun deyə.
Hərdən rəngi saralır,
bəzən də bozarırdı.
Qorxurdu gələr gecə,
Onu qoparıb atar,
Yenə mavi dənizə.

EY ADAM

Ayađımı qoymađa,
addım atmađa,
iřl m y , gəzməyə
d ř nm y 
yer tapıram.
Əlimi uzatsam
tutmađa bir  l,
Arzularımı asmađa
budaq,
 r k s z m  yazmađa
yarpaq tapıram.
Təkcə qəlbimə
yer yoxdu.
Ey adam.

BAĞIŞLARAM

Sevincimə sədd çəkənim.
Sən çəkmə gəl, mən çəkəni,
Mənə dönsən zülm edənim,
Günahını bağışlaram.

Ürəyimdən min qəm keçir,
Qatar-qatar durnam köçür,
Məni dərddən, qəmdən keçir,
Sənə ümman bağışlaram.

Göynəyirəm için-için.
Söruşmursan niyə, nəyəçün?
Bircə anlıq sevinc üçün,
Sənə ömür bağışlaram.

HƏYATIN DİBİNDƏ

Masamız üstündə dolu qədəhlər.
Qədəhlər içində tutqun istəklər.
Səbrimizsə dibində.
Soyuq barmaqlarımız
alışmayan şam kimi
gecənin özü rəngdə.
Qəlbimizi tökmüşük önümüzə.
Sevdamızın son günündə...
Acımızı çırpdıq qədəhimizə.
Qədəhlər çilikləndi.
Bir rəssam istəyirəm
çəksin bu rəsmi.

SAHİLDƏYƏM

Sahildəyəm.
Yellənir havada
qayğısız bir qağayı.
İzini örtüb,
ləpələrin atdığı
balıqqulağı.
Bir yandan musiqi.,
bir yandan
dalğalı dəniz,
səsləyir məni
Ürəyimsə sahilə
atılmış
çırpınan balıq.
Yırğalanır dənizdə
bir avarsız qayıq....

QUYU

Adəm oğlu ,insan
Yer üzünü
tapmayanda
quyu qazdı, zaman-zaman.
Dibi bilinməz, suyu görünməz.
Qaranlıq yaşatdı orda.
Gündə bir haqq asıldı,
Bir işıq boğuldu,
hər qazılan quyuda...
İlk quyunu kim qazdı
Kimlər sap olub keçdi,
bu quyunun gözündən?
İçimdə bir quyu var,
Diri yalanlara məzar.

MƏN VƏ SƏN

Bir dostuma

Sən də mənim kimi
duygulu və
tənhasan.

Könül nəğməmizi
çiçəklər anlar.
Mən bir nəğmə oxuyaram,
heç zaman oxunmamış,
Sən bir şer deyərsən,
kimsəyə söylənməmiş.
Çiçək dənizində
batmaz ümidlər.

GÖRDÜM Kİ

Gördüm ,
daha tərəzilərdə
aldatmırlar heç kimi.
Satan məmnundur,
alan razıdır.
Hər kəsin üzündən
təbəssüm yağır.
Daha həsrət, intizar
qübar da yoxdur.
Sərhədlər açılıb
sevinən çoxdur.
Hər kəs öz dilində
danışır, gülür.
Hamı deyiləni
anlaya bilir.
Xəyallarım dağıldı.
Qonşunun mətbəxində
qablar sınırdı.

QƏLBİM

Yağışı qırmızı,
Günəşi yaşıl,
Dənizi bənövşəyi,
Düzəni gömgöy.
Dərəsi qarlı.
Dağı dumanlı.
Səması bir az çiskin,
Bir az tutqun.
Baxışı bir az dalğın,
Bir az yorğun.
Qəlbim naşı rəssamın
fırçasından çıxan
tabloya bənzəyir

OLMADI

Köynək gördüm satışda.
Hər rəngdə,hər naxışda.
Cibimi axtardım,
Çantamı gəzdim,
əllərim utandı.
Götürüb balamı
bağrıma basdım.
Ona öpüşlərimlə
bir köynək biçdim.
Oğlum sevindi.
Mən də şadlandım.

BİGANƏLİK

Doğmaların dərđini
özgələrdən öyrənir.
Günü aya, ayı ilə
calayıb,
Bir-birimizdən xəbərsiz
ömrü bada veririk.
Biganəlik toxum tək
könlümüzə səpilir.
Biganəlik -
yoluxucu xəstəlik.
“Quş qıpi” ndən deyil.
biz ondan öləcəyik.

ÇAĞIR GƏLİM

Deyirsən ki,təxsən.
Yalqızsan indi.
Çağır yanına gəlim.
Gələcəm səssizcə,
dinməyəcəyəm.
Sənin sükutunu
dinləyəcəyəm.
Çəkilərək içimizə,
dayanarıq üz-üzə.
Ulduzun aya,
yarpağın budağa
baxdığı kimi.
Çağır gəlim.
Köməyinə
çatmasam da
səsinə çatım.

TƏNHALIQ

Tənhalıqın bu üzündə-
səssizlikdə.
Özünü qara dirəklərə vuran
kor küləklərin ufultusu.
Tufanlarda dolaşan
kar duyğuların uğultusu.
Tənhalıqın özündə-
sökür içimdəki sükutu
yalquzaq ulartısı.
Tənhalıqın bu üzündə
sənsizliklə baş başayam.
Tənhalıqın o üzündə
sənsizliyin başdaşayam.

ALİŞMADIM

Alışmadım
Yeknəsəq günlərin
adiliyinə,
Pillələrin üzü üstə
düzülüşünə.
Zamanın enişinə.
Yolların yoxuşunu seçdim.
Hər ocağa yanaşmadım.
Hər ürəklə danışmadım.
Alışmadım,
Od yerində kül görməyə.
Ürəyimi oda atdım.
Alışdım ancaq.....
həyatın qəfəs boyda
böyüklüyünə.
Sənə görə.
Səni görüm deyə.

NÖVBƏ

Hər şey növbə ilə gəldi,-
əvvəl arzu, sonra istək,
sonra səadət, dilək.
Növbəyə durmaqdan
canı sıxıldı.
Dayanmışdı axırda,
Kənara çıxdı ayrılıq.
Durdy sevginin yanında.
Vüsaldan qabaq.

YARPAQLAR

Yarpaqlar ömrümün
Sarı, yaşıl günləri.
İlahi baxış altda
ürəyim titrəyən yarpaq.
Könlümün nur selinə
bir badədir o yarpaq.
“Sərxoş” yolun yolçusu,
iç badəni doyunca.
Sən də sərxoş olunca.
Gözlərimdən ləçək yağır.
Yarpaqarışıq hər gecə.

HƏR SƏHƏR

Günəş hər səhər,
qızılı tellərini
səmanın sinəsinə sərir,
Suların yanağından öpür,
Güllərin göz yaşını silir.
Buludlar qorxaraq
üfünə çəkilir.
Boz duman utanıb gizlənir.
İnsan seviləndə, sevəndə,
gözəllik üzünü göstərir.
Hər səhər.....

SEVİNC

Yüksəklikdən yıxıldım.
Dərəyə yox.
Buludların üstünə-
Göy üzünün taxçası,
arzularımın boxçası
olan buludların.
Ah! Nə gözəl,
Yenə də yüksəkdəyəm.

ÜMİD

Ümid- qönçə içində
açan çiçək.
Ümid- yalanlar içində
bir gerçək.
Zülmət gecələrin
qaranlıq səhrasında
közərən işıq.
Gülümsər könülə
mehriban, ilıq.
Ümidlər qoynunda
açılır sabah.
Hər günəş doğanda
arzu göyərir.
Ümidlər qoynundan
boylanır ömür.

SARI

Solanda ağ gül də saralır.
Hər rəngin içində
bir sarı rəng var.
İstədiyinə vermədilər
Sarı gəlini.
Dərddən
teli ağardı.
Sazın sarı simində
Yandı “Yanıq Kərəmi “
Ağappaq arzularım
Daş üstündə çiçəklədi –
sapsarı.
Ürəyimdən su içir.
Sarı-sarı çiçəklər.
Dəli sevdam
üzünü qoyub
çiçəklərə , hönkürür.

AĞRI

Biz ana bətnindəyəkən
Bizdən qabaq
doğulur ağrı.
Dünyanın ağrısı
özü boyda
Üzünü
ağardan qar da
Yağır göy üzünün
ağrısı kimi.
Yerin ağrısı -dağlardır.
Başına hey qar yağır.
Qalmışam yer ilə
Göy arasında
qarala-qarala.
Ağrı dağıyam.
AĞRI,

AXTARIŞ

İllər boyu
hey səni aradım.
Bəlkə də heç
axtarmadığım
sən idin.
Gümanlarımın
üzülən yerində,
gəldik üz-üzə
Başımı qaldırıb
gözünə baxdım.
İlahi ! Orada mən vardım.
Yaşanmayan bir ömrün
başlanğıcına dönmək üçün ,
mən sənli bir yolun
sonuna vardım.

Daşı düşən divar da,
Yerə düşən daş üşüyür.
Bir üzündə mamır göyərir.
Üzündəki yaş da üşüyür.
Bir ev var uzaqda.
Bizi gözləyir.

İŞARƏLƏR

Elə cavablar var,
sualı yoxdur.
Elə suallar var,
cavabı çoxdur.
Elə sual da var.
özü cavabdır.
Nidalar dayanıb
başı üstündə.
Bəzən nöqtə durur
bir söz yerinə.
Vergüllər cümlənin
belini qırır.
Bütöv bir həyatdır,
bu işarələr.

SEVGİ DÜNYASI

Qəlbimin asimanında
buludlar çiçək açıb.
Mavi işıqlar süzülür.
Bir ulduz parlayır-
məhəbbət həsrətiylə.
Nəğməli gecələrdə
sevgi laylası eşidilir.
Gözlərimdə işığı görüb,
Göy üzündə Ay sevinir.
İçimdə heç zaman
odu sönməyəcək
bir dünya var-Sevgi dünyası.

QƏRİBƏM, AY ANA

Bəxtim gedib çox uzağa,
Qapı açıb ayrılığa,
Ahım çatmır daha dağa,
Qəribəm, ay ana, qəribəm.

Könlüm bilmir yuva nədir,
Ruhum dəli, divanədir,
Qəbir evim viranədir.
Qəribəm, ay ana, qəribəm.

Bu dünyanın qibləsi bir,
Olumu bir, ölümü bir,
Qərib kəfən gor istəmir.
Qəribəm, ay ana, qəribəm.

Həyat burda seçimdədir?
Köç edənlər köçündədir..
“Qürbət özü içimdədir”.
Qəribəm, ay ana, qəribəm.

SONUNCU YOLDA

Orada özümdən qopacam.
Çıxacam orbitimdən.
Məni sənsizlik qarşılayacaq.
Əlimi qəlbimə atacam,
Sənli günlər çıxacaq.
Xərcləməyə qıymayacam.
Bir nur seli
alacaq ağuşuna .
bir meteor kimi parlayıb
səpələnəcəm Yer üzünə.
zərrə-zərrə ,
Orada- sonuncu yolda.

MƏNİM ŞERLƏRİM,

Mənim şerlərim –
Duyğularımın dadı,
Qəlbimin rəngi,
Cismimdə ruhumdur.

Mənim şerlərim-
Kimsəyə deyə bilmədiyim.
Heç kimlə bölüşmədiyim
Gizli sirrimdir.

Mənim şerlərim-
Özümə məktubumdur.
Tənhalığımın özüdür.
Taleyimə sözümdür.

SAXLA MƏNİ ÜRƏYİNDƏ

Qəfil yox olaram.
Ulduzlar kimi
axıb gedərəm.
Küskün baxışlarım
soyuq mirvari tək
sarılar boynuna.
Üşüyərsən yatağında .
Bir sabah ayılında
qəlbindəki çiçəyi
solan görərsən.
Baxarsan ki,
ütüsüz köynəyin
qırışı
alnındakı qırıqların
sayı qədərdir.
Üstü qaymaqlanan
soyumuş çayını
təzələməyə ərinərsən.
Qaşlarını çatıb,
fikrə gedərsən.....

DÜŞÜNCƏLƏR.....DUYĞULAR

Həyatımda çox şeylər oldu.
Olanlar ola-ola
olmazlıq içində yaşadım.

Adını buludlara yazdım.
Yağış olub ovcuma süzüldü.
İçdim...
Adın da özün tək acı.
Bu yağış yağmayaydı kaş,
Pozmayaydı buludların səfini.

Əziziyəm gülləndi.
Sınəm ahdan külləndi.
Yollarına baxmaqdan
Yarpaq düşdü, gül endi.

Əziziyəm üzüldü.
Dərdim sapa düzüldü.
Yüz dərdə dözən canım,
yüz birində üzüldü.

Daşlarıyla daşladıq.
Daşlarını daşdıq.
Dağ çəkirdik dağlara.

Kələklər küləklə gəlmiş.

İçindəki qaranlığı görmək üçün
aydın düşüncələrə dalmalısan.

Həyat cizgi filmidir.

Təkcə sevdası deyil,
Bu dünyanın taleyi də
suya yazılıb.

Sözlərin dilinin altındaydı.
ürəyində olsaydı,
çoxdan oxuyardım.

Yazıma gül yağışı səpdin,,
Payızına yarpaq,
yayda qar ələdin ömrümə.

Hət şeydə bir təzad,
bir əkslik, bir inkar.
Yaşayır bunların
əhatəsində insan.

Olanlara mat qalmışam.
Yuyub məni yaş aparır.
Damla- damla axan bulaq.
Götürüb bir daş aparır.

Səndən o tərəfə bir kimsəm yoxdur.
Səndən bu tərəfə kimsəsizəm mən.

Saxta təbəssümlər qılınc tək
parçalayır ürəyimizi.
Yalanlar çiyində gora gedirik.

İnsan xoşbəxtlik tapmayanda
bədbəxt deyil.
Ona xoşbəxtlik verən tapılmayanda
o bədbəxtidir.

Aramızda bir nəfəs qədər məsafə.
Aramızda illərin məsafəsi.

Kölgələr küləyin əlində əsir.
döngələr yolların önünü kəsir.
Bəlkələr insanın ömründə gəzir.

Elə hey yağışlar yağır səbrimə.

Bizim məhəbbət hekayəmiz bitmədi.
Sonundan bir neçə vərəq cırılıb itib.

Kaş yalanlar doğru,
Doğrular yalan olaydı.

Ağlın döngəsində bürəyəndə.
Taleyn kolgəsində üşüyür insan.

Qadın sevəndə azadlığını qurban verir.
Kişisə azadlığa meydan oxuyur.

Yarımqıq sevdalar olmasaydı,
Bütöv ürəklər olmazdı.

Darımışam,
qəlbimdən qəlbinə
ışığı daşımaq üçün.

SÖZÜN QÜDRƏTİ

İnsanla azadlığı arasına
çəkilən tikanlı məftillərə
öncə insanın səsi ilişir.
Yaralı səs –
işığı öləziyən
gözün son nuru.
Qanı sözə çilənir.
Qanda cücərən sözlər
azadlığa boy atır.
İnsanla azadlığı arasına
çəkilən məftilləri
sonda sözlər aşır.
Sözlər səsin azadlığıdır.

Yükmü oldum qəlbinə ,
Daşımı olub asıldım.
Ağırımı gəldim sənə?
Bir daş atdın,
mən boyda.
Duyğuların gölünə.
Oldu pərən – pərən
üzən sevincim.
Acı təssüf və
peşimançılıq
lillənib könlümün
dibinə çökdü.
Yerində həyəcan ,
bir də ki, uçan
xəyalların kölgəsi qaldı.
Bir də heç nə qaldı,
qalmadı heç nə.

GEDİRƏM

Buza dönmüş əllərindən ,
Qar götürüb gedirəm.

Odu sönmüş ürəyindən
Qor götürüb gedirəm.

Göz yaşlarım gilə- gilə,
Dər , götürüb gedirəm.

SUYA YAZILAN SEVDA

SUYA YAZILAN SEVDA

Bu şer suya yazılıb:
Könlümdən başlayıb
axır üzü çaylara.
Çiçəklərin üzündə
kövrəlir damla –damla.

Bu şer sabaha yazılıb:
Ürəyim üfütündə.
“Qanadır “ sinəsini
bəxtimin saatları.
Döşənir ayağına
gecənin ulduzları.

Bu şer sevdaya yazılıb:
Bələnib ay işığına.
Bu sevdə nə sənə,
nə mənə.
Bu sevdə suya yazılıb/

SƏNSİZ GECƏ

Bu gecə sənsiz keçən gecədən biri,
Bu gecə istəklərin gecəsi.
Qaranlığı yaran ay işığından
bir işıq yolu çəkiləydi sizə.
Düşüb o cığıra əlimdə ulduz ,
gələydim otağına.
görəydim , bu gecə səndəmi yalnız?
Sənin yuxundamı göydən asılıb?
Qatı qaranlıqlar dərinə dərin,
Bu gecə bu zülmət məni boğacaq.
Üstümə yeriyan saatlar oyaq.
Bu gecə sənsiz keçən gecədən biri,
Bu gecə vüsala bir addım yaxın,
Ümidli səhərə açılan qapı.
Ay gecə , sən məni yadında saxla,
Gümanın işıqdan getməz uzağa.

ÇILPAQ BUDAQ

Yarpaqları saplaq-saplaq
bozarır.
Budaqları yarpaq-yarpaq
qocalır.
payızı düşən ağacların.
Üzülən yarpaqları
soyuq torpaqlar öpür.
Yarpaqsız budaqları
boz dumanlar dalayır.
Ürəyinə girərək.
Daş səkidə oturan,
Dizini qucaqlayan.
qadın da -
çılpaq budaq tək
payız heykəli.
Qış günəşinə isinməz,
Quş səsinə diksinməz.

AYRILIQ - DAR AĞACI

Ayrılıq - bir dar ağacı.
İlməsi boğazımda.
Hökm taleyin əlində,
Hakim isə sən..
Hər ikiniz amansız,
Hər ikiniz insafsız.
Üzülüb əlim sizdən.
Üzün MƏNi də yerdən.
Qatın mənim eşqimi,
Qatın Allah eşqinə!

YOLLAR

Ürəyimə
gələn yolla.
Ürəyinə
gedən yolun
yol ayrıcında
dayanmışam,
əllərim qoynumda.
Gözlərindən ürəyimə
gələn yola
dəstə-dəstə gül ələnir.
Ürəyinə gedən yolda
ümidlərim güllənir.
Gözlərimdən ürəyimə
gələn yolu
dolu döyür,
Sel ələnir
Bu yolların sonu gəlib.
Göz yaşında nöqtələnir.

YOXDU

Günün batan vədəsid.
Bu günün heç nəyi yoxdu.
Heç nəyim yoxdu bu gün.
Nə qəmim var, nə sevincim,
nə də sevməyə həvəsim.
Yoxdan yaranıb hər şey-
həsrət, məhəbbət.
Qəlbim yoxdan yaralanıb.
Gözümdə bir damla şəh.
Heç nəyim yoxdu bu gün.
Heç nəyi yoxdu bu günün.
Ancaq bu yoxlarda nəşə,
nəşə var....

HARAY

Dağlar boydadı dərdim, aşa bilmirəm.
Dərdim çox dərindi, daşa bilmirəm.
Yığım yollarını gözümə bəlkə.

Çox-çox uzağam özümə.
Getdiyın yol kəsib yolumu
Gələ bilmirəm özümə.

Yağır payız yağışı,
İslanıb üst başım.
Qarışıb yağışa
gözümün yaşı.
Harayım zildən yuxarı
Hayın bəmdən aşağı.

ÖMRÜMÜN YAZ SƏHƏRİNDƏ

Mən bir gün ömrümün yaz səhərində
Boylandım dünyaya çiçək gözüylə.
Bu dünya günəşin al şəfəqiylə,
Nazlana-nazlana xumarlanırdı.
Gül üstdə damlalar bəhsə- bəhs ilə,
Günəşin gözünü qamaşdırırdı.

Son bahar ömrümün yaz səhərində,
Bağda qızılgüllər alışdı, yandı.
Bir sevən ürəyin hərarətindən
Mənim də könlümdə ocaq qalandı.

Qəlbimin aynası olan gözümdə,
O sevən baxışlar hey güzgüləndi.
Mən bir gün ömrümün yaz səhərində.
Anladım,sevənə qış da gözəldi.

HEYF

Bildiyn kimi deyil hər şey.
Heyrətim ahımdan böyük.
Nə küləm,nə də tüstü.
Bir zaman ocaqdım.
Başımda dəli rüzgar,
Qapımı döyür külək,
Soyuqdan təntiyərək.
Bir kösöv közərir
evin küncündə.
Taleyin sonuncu
ümidi kimi.
Bildiyn kimi deyil hər şey,
Bilmədiyin kimidi heyf...

GÖRÜN GEDİM

Gəldim,səni görüm gedim,
Gözlərimə görün gedim.
Əllərini tellərimə,
Qulac edim, hörüm,gedim.

Məni sənin bilib gəldim.
Göz yaşımı silib gəldim,
Ayrıılığa gülüb gəldim,
İcazə ver, gəlim-gedim.

Nazilənin varı sənsən,
Yarı özü,yarı sənsən.
Eşq bağının barı sənsən,
Qoy barımdan dərim, gedim.

ŞAM İŞİĞİ

Şam işığı, əriyirsən
ömrüm kimi.
Yoxdu tüstün,
yoxdu istin.
Yad nəfəsdən
neçə yerdən sınırsan.
Diksinirsən, titrəyirsən,
yanırsan.
Sanki gecənin ürəyisən.
Bəlkə, qəlbimin közü,
Həsrətimin gözüsən?
Ah, necə də solğunsan.
Yoxsa, bitən arzumsan?
Şam işığı,
Sinəmdən qopan ah tək
Gecənin qoynunda itəcəksən.

BEZMIŞƏM

Ağlının əlindən bezmişəm.
Ağılsız olmaq istəyirəm,
Heç olmasa bircə gün.
Baxışlardan keçərək,
Üstünə yüyürərək,
Ürəyinə sarı getmək üçün
Ağlının ürəyimə yazığı gəlmir.
Ağlının ürəyimə sazağı gəlir.
Ağılsız olmaq istəyirəm.
Heç olmasa bircə gün.
Dəli hisslərimi ovutmaq üçün.

QƏM OLDUN

Doğmaların doğmasıydın,
Ürəyimin nəğməsiydin,
Bir ilahi bəndəsiydin,
İndi kim oldun, kim oldun?

Uçurtdun eşq sarayımı,
Ağlar qoydun gəraylımı,
Eşitmədin harayımı,
Mənə qəm oldun, qəm oldun.

Sinəm üstə dinən sazдың,
Sən ömrümə dönən yazдың,
Taleyimə tale yazдың.
Sarı sim oldun, sim oldun.

ÖMÜR ARTIĞ YARIDI

İkimiz də
bir yolun adamıyıq.
Addımlayırıq.
Sən bir səkidə
Mən bir səkidə.
Birimiz üzü bu yana ,
Birimiz üzü o yana.
Mənim gözlərimdə çən,
Sənin saclarında dən.
Duyğumuzda intihar,
Baxışımızda qubar.
Bu uzanan yolun
bir ucu sənindi.
Bir ucu mənim.
Birlikdə bütövüydük.
bu yol bizi ayırdı.
Tutub onun əlindən
biz hayana gedirik?
Ömür artıq yaradı.
Nə sən, nə mən yaradıq.

BİLMƏDİN

Səssiz nəğməyə döndün,
dodağımdaca dondun...
Nə vaxtdır o duyğular
varlığım da yuxular.
Bircəsini oyatmağa
çığırısan da təhərin yox.
Yarımçıq bir cümləsən-
Mübtədan var,xəbərin yox.
Cavabsız bir sualsan,
havada quruca səs.
Təyinin öz yerində,
Tamamlığın, sifətin bəs?
Üşütdükcə sevgimi,
qəlbimə dola bilmədin.
Var oldun sən, var oldun,
Varlıq ola bilmədin!

YAŞIL PİÇİLTİ

Yarpaqların
yaşıl pıçılısında,
Əlvən rənglərin
parılısında,
Bir ilahi eşqin
sehrinə düşdüm.
Bulaqların nəğməsində,
dinlədim bir qəlbin
titrək səsini.
Gördüm gecələrin
göy qübbəsində
O tənha ulduzun
titrəməsini.
Yarpaqların
yaşıl pıçılısından
süzüldü eşqim.
SEVDİM!

